

– по-третє, частка вітчизняних та іноземних інвесторів суттєво знизилася, що пов'язано з інвестиційним кліматом в Україні.

Серед факторів виробничого характеру, що перешкоджають НДДКР, у першу чергу, можна зазначити низький інноваційний потенціал підприємств, брак інформації про нові технології, майже повну відсутність інформації про ринки збуту і недостатні можливості для кооперування з іншими підприємствами й організаціями. Усі ці негативні обставини є наслідком розриву сформованих раніше виробничих, економічних і інформаційних зв'язків. Також як негативний фактор у процесі реального впровадження НДДКР виступає відсутність інформації як з боку розробників, так і з боку потенційних інвесторів.

Порівнюючи стан розвитку науково-технологічної сфери в Україні з тенденціями, що мають місце у США, країнах ЄС, Південно-Східної Азії, країнах ЦСЄ і навіть Росії, слід зазначити, що Україна загрозовано наближається до стану відсталої держави. [5]

Таким чином, стійке функціонування промислових підприємств неможливе без змістовно-орієнтованого інноваційного забезпечення виробничих процесів. Виходячи із пріоритету стійкого функціонування промислового виробництва в нестабільному ринковому середовищі, необхідно створити відповідний ринковий механізм забезпечення на підприємстві інноваційних процесів. Це можливо лише при відновленні та посиленні значення заводського сектору науки.

1. Писаренко Б.А., Проценко Н.Б. *Управління інноваційним розвитком підприємств* / Б.А.Писаренко, Н.Б.Проценко // *Вісник економічної науки України*. – 2010. – № 1(17). – С. 81 – 85. 2. Алимов О.М., Юрик Я.І. *Структурно-динамічна оцінка потенціалу інноваційних та організаційно-економічних змін [Електронний ресурс]* / О.М. Алимов, Я.І. Юрик // *Економіка промисловості*. – 2010. – №49(1). – Режим доступу до документу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/eprom/2010_49/st_49_01.pdf. 3. *Потенціал національної промисловості: цілі та механізми ефективного розвитку* / [Кіндзерський Ю.В., Якубовський М.М., Галиця І.О. та ін.]; за ред. канд. екон. наук Ю.В. Кіндзерського / НАН України. *Ін-т екон. та прогнозув.* – К., 2009. – 928 с. 4. Федулова Л.І. *Технологічний розвиток економіки України* / Л.І. Федулова / НАН України. *Ін-т екон. та прогнозув.* – К., 2006. – 628 с. 5. Федулова Л.І., Глушко О.О. *Стан розвитку корпоративної (заводської) науки в Україні: загроза технологічній безпеці [Електронний ресурс]* / Л.І. Федулова, О.О. Глушко / *Економіка промисловості*. – 2009. – №46(3). – Режим доступу до документу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/eprom/2009_46/st_46_02.pdf

С.Ю. Безсмертний

Київський національний університет технологій та дизайну

НАЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

© Безсмертний С.Ю., 2011

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність» [1], головною метою державної інноваційної політики виступає створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

Основними принципами державної інноваційної політики є:

- орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України;

- визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку;
- формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності;
- створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу;
- забезпечення взаємодії науки, освіти, виробництва, фінансово-кредитної сфери у розвитку інноваційної діяльності;
- ефективне використання ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності, підтримка підприємництва у науково-виробничій сфері;
- здійснення заходів на підтримку міжнародної науково-технологічної кооперації, трансферу технологій, захисту вітчизняної продукції на внутрішньому ринку та її просування на зовнішній ринок;
- фінансова підтримка, здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності;
- сприяння розвитку інноваційної інфраструктури;
- інформаційне забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності;
- підготовка кадрів у сфері інноваційної діяльності.

На жаль реалізація Закону відбувається занадто повільно, особливо це стосується західного регіону, що вважається менш привабливим ніж інші регіони України.

В останні декілька років відбулося значне зрушення в області науково-теоретичних досліджень проблем реалізації інноваційної діяльності на рівні обласних дирекцій – це добре відображено в роботах О.Гаврилюка, В. Власова та інших. На даний час в Україні панує криза, що за своїми показниками перевищує всі країни Європи. За показниками, які досліджує та аналізує ООН – Україна ввійшла до числа країн, що не «відбулися».

Проекти та програми, які започатковуються та інвестуються державою, повинні давати достатній об'єм ресурсів для активізації та стабільного росту інноваційної активності держави.

Податкова політика та політика державних видатків на даний момент не популярна, прийняті законопроекти зустріли шквал обурення та негативних відгуків, велика кількість малих та середніх підприємств припинила свою діяльність.

Варто зазначити, що саме малий бізнес, як правило, погоджується на експерименти, згоден піти на ризик. Імовірність позитивного результату лише орієнтовно 8,5% з кожних 15 ідей.[2, с. 62]

Для підтримки малого та середнього бізнесу потрібно створювати інформаційні центри, які в короткі строки змогли б надати актуальну, повну інформацію, яка цікавить підприємців. За приклад можна взяти США, країна в якій діє система центрів на базі університетів, що дає змогу мати інформацію про новітні розробки та впроваджувати їх з мінімізацією затрат часу.

Необхідно вжити заходів для створення стабільного економічного середовища для залучення інвестицій в економіку держави та інноваційні проекти які з кожним днем втрачають свою актуальність. Потрібна реальна державна підтримка та детальне прораховування кожного проекту для досягнення максимального ефекту від інновації.

1. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні». - від 14.07.2009 на підставі №018р. 710-09. 2. О.Рубан. *Между инновациями и инвестициями // Эксперт, Україна. – 2006. - №14. – С. 60-63.* 3. В.Семиноженко. *Інновації в законі // Українська Технічна газета.№38 (142) – 2010.*